

[Gade]

hvad der sker på embedsmandsplan. Det er det, vi skal have løst fremover, så vi får noget »early warning«, som det hedder på udenlandsk, altså at vi bliver advaret tidligt, så vi kan tage hånd om de sager, hvor vi står i en konflikt mellem det indre marked og miljøet.

Formanden:

Formanden må konstatere, at hans advarsler med hensyn til at overholde forretningsordenen tilsyneladende ikke nytter.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Først til hr. Gade: Det er korrekt, at den danske regering undlod at stemme, da man besluttede fællesholdningen i Ministerrådet. Det synes jeg var klogt. Hvis man stemmer imod, melder man sig ud af de videre forhandlinger. Hvis man tager forbehold og siger: Vi er kun med, såfremt vi får de og de og de ændringer, står man i en væsentlig bedre forhandlingssituation, og det tror jeg vi alle har en interesse i. For hvis jeg må tillade mig at gentage det, så er processen ikke slut. Det gælder om at være med i processen også fremover. Men vi har jo samtidig gjort det klart, at opnås der ikke et tilstrækkeligt godt resultat, bliver der dels stemt imod, og dels bruger vi for Danmarks vedkommende miljøgarantien.

Så vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde om vort medlem af Europa-Parlamentet fru Kirsten Jensens deltagelse, at hun har været med til at udforme de ændringsforslag, som den socialistiske gruppe stillede i Europa-Parlamentet, og det må vel være godt nok. Det behøver vel ikke at være sådan, at man individuelt skal stille ændringsforslag.

Så til SF's dagsorden endnu en gang. 800 kommissionsdokumenter – jeg gentager: 800 kommissionsdokumenter! Nuvel, det kan være, at vi kun skal tage en tiendedel her, men alligevel – det er ganske, ganske mange. Lad mig understrege, at allerede i dag kan alle jo tage kommissionsforslagene op. Alle udvalgsformænd får mig bekendt tilsendt lister over kommissionsforslag inden for deres område. Der kan indkaldes til samråd – det har vi f.eks. gjort i Forskningsudvalget – og alle her kan rejse en forespørgsel eller stille spørgsmål i spørgetiden vedrørende kommissionsforslag. Alle muligheder er i virkeligheden åbne. Det,

SF vil tvinge os ud i, er en automatik, som gør, at vi skal igennem 800 forslag hvert eneste år. Det synes jeg er en helt urimelig procedure.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan ikke forstå, man kan blive sur over, at vi foreslår det. Jeg kan måske godt forstå, man vil have en saglig diskussion om problemerne, men lad os så tage den. Men jeg kan ikke forstå, man bliver sur og afviser det på den måde, som jeg synes hr. Ove Fich gjorde lige nu. Jeg tror da ikke, ret mange af de forslag skal førstebehandles i Folketinget, men nogle skal vel. Det Radikale Venstre foreslog engang, at alle skulle – det er nogle år siden – så jeg regner med, der er sympati for tanken andre steder i regeringspartierne.

Problemet er jo, at realiteten er, at der er 800 forslag, som danskerne, som Folketinget på en eller anden måde skal have et forhold til. Det er det, vi har anvist en udvej for, og hvad ville der ske ved, at Folketingets sekretærer, der mødes hver uge og tager stilling til, hvordan vi håndterer de danske forslag, også tog stilling til, hvordan vi håndterer de andre forslag, og at vi sagde: Vi ekspederer dem, så ligger de i udvalgene, og så kan man gå i gang med at behandle dem dér. Så får offentligheden – det er jo i høj grad det, det handler om – adgang til dem.

Jeg kan heller ikke undlade en betragtning i forbindelse med hr. Ove Fichs bemærkning om, at det var en klog beslutning af regeringen ikke at stemme i denne sag. Jeg vil gerne lige så stille sige til hr. Ove Fich, at jeg synes, det var en meget klogere beslutning, da miljøministeren besluttede at stemme imod emballagedirektivet og viste, at han samtidig kunne komme hjem med resultater, og at han ikke var spillet af banen, som det jo var hr. Ove Fichs argument at man ville blive. Det behøver man ikke, hvis man forhandler stærkt og har argumenterne i orden. Problemet var, at den daværende industriminister, hr. Jan Trøjborg, ikke havde argumenterne i orden, fordi han nogle få måneder før havde siddet og varetaget industriinteresser og ikke havde varetaget forbruger- og miljøinteresser.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke statsmini-